

været tanken at give fradragsret for en særskilt beskattet hustrus eget pensionsbidrag i videre omfang end for mandens tilsvarende bidrag til hans pensionsordning. Hvad enten det drejer sig om hustruens eller mandens pensionsbidrag, er det således alene reglerne i § 25 om standardfradrag, der eventuelt kan medføre en relativt ugunstig behandling af bidragene i henseende til fradragsret. Dette gælder generelt, og herom kan henvises til bilag 22.

Det må erindres, at der ikke gives standardfradrag i henhold til forslaget § 25 ved opgørelsen af indkomsten for den særskilt ansatte hustru.

Spørgsmål 19:

Hvordan stiller ministeren sig til at lade det i § 27 nævnte beløb på 600 kr., resp. 50 kr., fastsætte som en procentdel f. eks. af de faglærte arbejderes gennemsnitlige årsløn?

Svar af 3. februar 1967:

Reglen i forslaget § 27 om fritagelse for beskatning af mindre B-indtægter er begrundet i rent praktiske hensyn. Hvis indtægtsniveauet skulle stige væsentligt, kan det naturligvis tænkes, at beløbsgrænsen bør forhøjes, men det forekommer ikke praktisk ligefrem at lade den være afhængig af størrelsen af faglærte arbejderes gennemsnitlige årsløn. Det synes i øvrigt ikke velbegrundet at indføre en sådan sammenhæng, idet der ikke er nogen forhåndsformodning for, at de mindre B-indtægter, som regel formueafkast, vil variere i takt med aflønningen for faglærte arbejdere.

Spørgsmål 20:

Findes § 27, stk. 3, rimelig i tilfælde, hvor den skattepligtige har udgifter til f. eks. befordring, der i væsentlig grad forøger de i § 24 nævnte fradrag ud over det faste lønmodtagerfradrags rammer?

Svar af 31. januar 1967:

Den nævnte regel i forslaget § 27, stk. 3, er i bemærkningerne side 84 sp. 1 begrundet med, at man vil motivere skatteyderen til i videst muligt omfang at lade den foreløbige beskatning blive definitiv. Det kan således tænkes, at en skattepligtig i løbet af indkomståret eller efter dets udløb kan doku-

mentere samlede fradrag, der ville give ret til et fradrag på f. eks. 500 kr. ud over standardfradraget. Hvis han har en tilsvarende mindre B-indtægt af den i § 27, stk. 1, omhandlede art, vil han være fritaget for beskatning af denne indtægt, når han undlader at forlange fradrag for de nævnte 500 kr.

Spørgsmål 21:

Under henvisning til besvarelsen af spørgsmål 20 spørges, om det findes rimeligt begrundet, at en lønmodtager, der har så betydelige fradragsberettigede udgifter, at hans samlede fradrag i henhold til § 25, stk. 3, jfr. § 24, stk. 2, overstiger standardfradraget med f. eks. 1.000-2.000 kr., som følge heraf skal miste den ret, der i henhold til § 27, stk. 1, tilkommer personer uden så store udgifter til ved opgørelsen af den skattepligtige indtægt at bortse fra de i bestemmelsen nævnte mindre B-indtægter.

Svar af 28. februar 1967:

Som anført i forslaget bemærkninger til § 27, side 84 sp. 1, er bestemmelsen i stk. 3 indsat for at motivere den skattepligtige til i så vidt omfang som muligt, at lade den foreløbige beskatning blive definitiv. Reglen vil betyde, at en del skattepligtige kan undlade at rejse krav om fradrag ud over standardfradraget, idet der i stedet opnås fritagelse for beskatning af en mindre B-indtægt.

En lønmodtager, der har en B-indtægt af den i § 27, stk. 1, omhandlede art på 600 kr., og hvis samlede fradrag overstiger standardfradraget med 600 kr., mister som følge af reglen i § 27, stk. 3, i realiteten fradrag for det overskydende beløb, hvad enten han gør fradragsretten gældende eller ej. Kræver han fradrag for de 600 kr., mister han skattefriheden for B-indtægten på 600 kr. Gør han ikke krav på fradrag ud over standardfradraget, fritages han til gengæld for beskatning af B-indtægten. Det synes for så vidt ikke urimeligt, at en lønmodtager, hvis fradrag overstiger standardfradraget med f. eks. 2.000 kr., heller ikke kan opnå fritagelse for beskatning af en mindre B-indtægt, når han kræver fradrag for de 2.000 kr.

Hvis man finder, at hensynet til den forenkling, som motiverer reglen i § 27,